

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (druhého senátu)

21. října 2021 *

„Kasační opravný prostředek – Veřejná služba – Úředníci – Disciplinární řízení – Disciplinární opatření – Správní vyšetřování – Článek 41 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie – Požadavek objektivní nestrannosti – Vedlejší kasační opravný prostředek – Zamítnutí žádosti o pomoc – Článek 41 odst. 2 Listiny základních práv – Právo být vyslechnut“

Ve věci C-894/19 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 3. prosince 2019,

Evropský parlament, zastoupený V. Montebello-Demogeot a I. Lázaro Betancorem, jako zmocněnci,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

příčemž další účastníci řízení je:

UZ, zastoupená J.-N. Louisem, avocat,

žalobkyně v řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (druhý senát),

ve složení A. Arabadžev, předseda prvního senátu vykonávající funkci předsedy druhého senátu, I. Ziemele, T. von Danwitz, P. G. Xuereb a A. Kumin (zpravodaj), soudci,

generální advokát: P. Pikamäe,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 17. června 2021,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se Evropský parlament domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 20. září 2019, UZ v. Parlament (T-47/18, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2019:650), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Parlamentu ze dne 27. února 2017, kterým se UZ ukládá disciplinární sankce ve formě snížení platové třídy z platové třídy AD 13 platový stupeň 3 na platovou třídu AD 12 platový stupeň 3 s vynulováním bodů za zásluhy získaných v platové třídě AD 13 (dále jen „rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy“), a ve zbývající části žalobu zamítl.
- 2 Vedlejším kasačním opravným prostředkem UZ navrhuje, aby Soudní dvůr zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o pomoc.

Právní rámec

- 3 Článek 24 služebního řádu úředníků Evropské unie, ve znění použitelném na spor (dále jen „služební řád“), stanoví:

„Unie pomáhá všem úředníkům zejména při postupu proti jakékoli osobě, která se dopustila vyhrožování, urážky nebo pomluvy nebo jiného útoku vůči osobě nebo majetku, kterému je tato osoba nebo člen její rodiny vystavena z důvodů svého postavení nebo služebních povinností.

Společně a nerozdílně nahradí úředníkovi škody utrpěné v takových případech, pokud úředník nezpůsobil škodu úmyslně nebo hrubou nedbalostí a nemůže-li získat náhradu způsobené škody od jejího původce.“
- 4 Článek 86 služebního řádu stanoví:

„1. Každému úředníkovi nebo bývalému úředníkovi, který úmyslně nebo z nedbalosti poruší povinnosti stanovené tímto služebním řádem, mohou být uložena disciplinární opatření.

2. Získá-li orgán oprávněný ke jmenování nebo [Evropský úřad pro boj proti podvodům] OLAF důkazy o porušení ve smyslu odstavce 1, mohou zahájit správní vyšetřování, aby zjistily, zda k uvedenému porušení skutečně došlo.

3. Disciplinární pravidla, postupy a opatření, jakož i pravidla a postupy týkající se správního vyšetřování jsou stanoveny v příloze IX.“
- 5 Článek 16 odst. 1 a 2 přílohy IX služebního řádu stanoví:

„1. Dotčený úředník bude vyslechnut komisí; během slyšení může předkládat osobně nebo prostřednictvím svého zástupce písemné nebo ústní připomínky. Může předvolávat svědky.

2. Orgán je před komisí zastoupen úředníkem, kterého pro tento účel zmocňuje orgán oprávněný ke jmenování a jemuž jsou přiznána práva odpovídající právům dotčeného úředníka.“

6 Článek 22 této přílohy IX zní takto:

„1. Po vyslechnutí úředníka učiní orgán oprávněný ke jmenování podle článků 9 a 10 této přílohy rozhodnutí do dvou měsíců ode dne přijetí stanoviska komise. Rozhodnutí musí být řádně odůvodněno.

2. Rozhodne-li se orgán oprávněný ke jmenování případ uzavřít bez uložení disciplinární sankce, neprodleně o svém rozhodnutí písemně uvědomí dotčeného úředníka. Dotčený úředník může požádat, aby uvedené rozhodnutí bylo vloženo do jeho osobního spisu.“

Skutečnosti předcházející sporu

7 Skutečnosti předcházející sporu jsou popsány v bodech 1 až 27 napadeného rozsudku a pro účely tohoto řízení je lze shrnout následujícím způsobem.

8 UZ zastávala od 1. ledna 2009 místo vedoucí oddělení v Parlamentu. Naposledy byla zařazena do platové třídy AD 13 platového stupně 3.

9 Dne 24. ledna 2014 zaslalo čtrnáct z patnácti členů jejího oddělení (dále jen „stěžovatelé“) generálnímu tajemníkovi Parlamentu žádost o pomoc podle článku 24 služebního řádu, přičemž poukazovali na to, že byli psychicky obtěžováni ze strany UZ.

10 V návaznosti na tuto žádost oznámil generální ředitel generálního ředitelství pro personál (dále jen „GŘ PERS“) dopisem ze dne 17. února 2014 stěžovatelům, že byla přijata předběžná opatření. Jednalo se zejména o svěření řízení zaměstnanců dotyčného oddělení jiné osobě a zahájení správního vyšetřování.

11 Dopisem ze dne 19. března 2014 informoval generální tajemník Parlamentu UZ o zahájení správního vyšetřování. Dne 20. listopadu 2014 byla UZ vyslechnuta generálním ředitelem GŘ PERS.

12 Dva vyšetřovatelé, z nichž jeden nahradil druhého z důvodu odchodu do důchodu, vypracovali dvě zprávy ze dne 3. března a ze dne 17. listopadu 2015. V návaznosti na tyto zprávy byla UZ vyslechnuta ve dnech 17. června a 2. prosince 2015 generálním ředitelem GŘ PERS.

13 Dopisem ze dne 6. ledna 2016 byla UZ informována generálním tajemníkem Parlamentu o předložení věci disciplinární komisi z důvodu nesplnění služebních povinností. UZ byla vyslechnuta disciplinární komisí ve dnech 17. února, 9. března, 8. dubna a 26. května 2016.

14 Dne 25. července 2016 přijala disciplinární komise jednomyslně stanovisko, jehož závěry zní následovně:

„28 Vzhledem k výše uvedenému navrhuje disciplinární komise [orgánu oprávněnému ke jmenování] uložit za veškerá pochybení, kterých se [UZ] dopustila, souhrnnou sankci spočívající v zařazení do nižší platové třídy v rámci stejné funkční skupiny.

- 29 Disciplinární komise má s ohledem na závažné nedostatky [UZ] při vedení zaměstnanců a s ohledem na povinnost orgánu jednat s řádnou péčí vůči [UZ] a dalším osobám, jež mohou být dotčeny jejím jednáním, za to, že [orgán oprávněný ke jmenování] v rozsahu možností, které mu poskytuje služební řád, by měl v každém případě se vši vážností zvážit její přidělení na jiný typ zaměstnání v rámci generálního sekretariátu, nebo jak sama požaduje, v jiném [generálním ředitelství] [...]"
- 15 Dopisem ze dne 7. září 2016 zaslala disciplinární komise UZ stanovisko.
- 16 Rozhodnutím ze dne 20. září 2016 generální tajemník Parlamentu zmocnil generálního ředitele GŘ PERS, aby ho zastupoval při vyslechnutí UZ podle článku 22 přílohy IX služebního řádu, a pověřil ho, aby mu předal případné připomínky UZ ke stanovisku vydanému disciplinární komisí.
- 17 E-mailem ze dne 4. října 2016 vyzval generální ředitel GŘ PERS UZ, aby se dne 20. října 2016 dostavila k vyslechnutí v souladu s čl. 22 odst. 1 přílohy IX služebního řádu, aby mohla uplatnit připomínky ke stanovisku disciplinární komise. Dopisem ze dne 11. listopadu 2016 zaslala UZ své připomínky generálnímu řediteli GŘ PERS.
- 18 Dne 14. listopadu 2016 byla UZ vyslechnuta generálním ředitelem GŘ PERS. Během tohoto slyšení předložila UZ písemné vyjádření a požádala o pomoc Parlamentu kvůli výhrůžkám, kterých se vůči ní měli dopustit někteří členové jejího oddělení. Na návrh generálního ředitele GŘ PERS byla tak UZ dočasně přeložena na jiné oddělení.
- 19 Dne 27. února 2017 přijal generální tajemník Parlamentu rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy. Dopisem ze dne 2. března 2017 informoval UZ o tomto rozhodnutí a navrhl jí přearažení na místo administrátora v jiném oddělení.
- 20 Dopisem ze dne 6. června 2017 podala UZ k orgánu oprávněnému ke jmenování Parlamentu (dále jen „OOJ“) stížnost směřující proti uvedenému rozhodnutí.
- 21 Dopisem ze dne 14. června 2017 podala UZ generálnímu tajemníkovi Parlamentu stížnost proti implicitnímu zamítnutí její žádosti o pomoc zmíněné v bodě 18 tohoto rozsudku. Dopisem ze dne 20. července 2017 zamítl generální ředitel GŘ PERS tuto žádost o pomoc.
- 22 Dopisem ze dne 6. října 2017 předseda Parlamentu zamítl stížnosti UZ obsažené v dopisech ze dne 6. a 14. června 2017.

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 23 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 29. ledna 2018 podala UZ žalobu znějící zaprvé na zrušení rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy a zadruhé na zrušení rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o pomoc.
- 24 Na podporu svých návrhových žádání na zrušení rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy UZ předložila dva žalobní důvody, přičemž první důvod vycházel z vad správního vyšetřování a druhý z vadného postupu disciplinární komise a nevyslechnutí UZ příslušným orgánem před přijetím uvedeného rozhodnutí.

- 25 V rámci prvního žalobního důvodu UZ zejména tvrdila, že dva z vyšetřovatelů pověřených správním vyšetřováním, a sice vyšetřovatel pověřený „disciplinární“ částí a vyšetřovatel pověřený částí „obtěžování“, nebyli nestranní, což je nutné proto, aby se mohli účastnit tohoto vyšetřování.
- 26 V bodě 65 napadeného rozsudku Tribunál vyhověl argumentaci UZ týkající se nedostatku nestrannosti obou dotčených vyšetřovatelů, a tudíž vyhověl návrhovým žádáním znějícím na zrušení rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy. Z důvodů souvisejících s řádným výkonem spravedlnosti považoval nicméně Tribunál za užitečné zkoumat druhý žalobní důvod.
- 27 Pokud jde o tento druhý žalobní důvod, UZ zejména tvrdila, že zaprvé na jedné ze šesti schůzí disciplinární komise byl Parlament zastoupen dvěma členy a po této schůzi byli její právní zástupce a ona vyzváni, aby opustili místnost, zatímco oba zástupci Parlamentu zůstali, aby se radili se členy disciplinární komise. Z toho podle ní vyplývá porušení čl. 16 odst. 2 přílohy IX služebního řádu.
- 28 Zadruhé byl podle UZ oprávněn k vyslechnutí uvedenému v čl. 22 odst. 1 přílohy IX služebního řádu pouze generální tajemník Parlamentu jakožto OoJ. UZ byla přitom vyslechnuta generálním ředitelem GR PERS, a nikoli generálním tajemníkem Parlamentu.
- 29 K tomuto Tribunál uvedl, že podle čl. 16 odst. 2 přílohy IX služebního řádu nemohl být Parlament na jedné ze šesti schůzí disciplinární komise právoplatně zastoupen dvěma úředníky, jelikož UZ byla na této schůzi obhajována pouze jedním zástupcem a byla tím z principu znevýhodněna. Mimoto Tribunál konstatoval, že zástupci Parlamentu neměli zůstat v zasedací místnosti, aby se radili s členy disciplinární komise, zatímco žalobkyně a její právní zástupce byli vyzváni k opuštění této místnosti. Tribunál z toho v bodě 72 napadeného rozsudku vyvodil, že řízení trpí i v tomto ohledu procesní vadou.
- 30 Tribunál navíc v bodě 89 napadeného rozsudku konstatoval, že rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy bylo přijato, aniž byla dodržena podmínka stanovená v čl. 22 odst. 1 přílohy IX služebního řádu, podle níž musí OoJ sám vyslechnout dotyčného úředníka. Tribunál proto v bodě 102 tohoto rozsudku vyhověl žalobnímu důvodu uplatněnému UZ, pokud jde o nevyslechnutí příslušným orgánem na konci postupu disciplinární komise.
- 31 Pokud jde o návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc, Tribunál poté, co připomněl, že administrativa nemůže být povinna poskytnout pomoc úředníkovi, který je na základě konkrétních a relevantních skutečností podezřelý ze závažného porušování pracovních povinností a může s ním být z tohoto důvodu vedeno disciplinární řízení, i když k takovému porušení povinností došlo v souvislosti s nedovoleným jednáním třetích osob, dospěl v bodě 109 napadeného rozsudku k závěru, že v okamžiku podání žádosti o pomoc UZ bylo vůči ní již zahájeno správní vyšetřování pro skutky, které – kdyby se zakládaly na pravdě – mohly být předmětem disciplinárního řízení. Tribunál tudíž dospěl k závěru, že Parlament byl oprávněn zamítnout žádost o pomoc, aniž předtím UZ vyslechl.
- 32 V důsledku toho Tribunál v bodě 111 uvedeného rozsudku zamítl návrh znějící na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc podané UZ.
- 33 Tribunál tedy napadeným rozsudkem zrušil rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy a ve zbývajících částech žalobu zamítl.

Návrhová žádání účastníků řízení

Návrhová žádání v kasačním opravném prostředku

- 34 Parlament v kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil;
 - zamítl žalobu v prvním stupni;
 - rozhodl, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady spojené s řízením v tomto stupni, a
 - uložil UZ náhradu nákladů řízení spojených s řízením v prvním stupni.
- 35 UZ navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení v obou stupních.

Návrhová žádání ve vedlejším kasačním opravném prostředku

- 36 UZ ve vedlejším kasačním opravném prostředku navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž byla zamítnuta návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí o zamítnutí její žádosti o pomoc;
 - zrušil rozhodnutí Parlamentu, kterým se zamítá tato žádost o pomoc, a
 - uložil Parlamentu náhradu nákladů řízení v obou stupních.
- 37 Parlament navrhuje, aby Soudní dvůr:
- prohlásil vedlejší kasační opravný prostředek za částečně nepřípustný, pokud jde o druhý důvod, a za neopodstatněný v plném rozsahu, a
 - uložil UZ náhradu nákladů řízení.

K hlavnímu kasačnímu opravnému prostředku

- 38 Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá Parlament tři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, zkreslení skutkového stavu a nedostatku odůvodnění v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že správní vyšetřování je stíženo nedostatkem objektivní nestrannosti. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, zkreslení skutkového stavu a nedostatku odůvodnění v rozsahu, v němž Tribunál dospěl k závěru, že během postupu disciplinární komise

došlo k porušení zásady rovnosti zbraní. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení, zkreslení skutkového stavu a nedostatku odůvodnění v rozsahu, v němž Tribunál rozhodl, že bylo porušeno právo UZ být vyslechnuta.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 39 První důvod hlavního kasačního opravného prostředku se skládá ze čtyř částí.

K první až třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 40 V první až třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Parlament tvrdí, že Tribunál tím, že v bodech 52, 58 a 59 napadeného rozsudku rozhodl, že Parlament neposkytl dostatečné záruky k vyloučení jakékoli legitimní pochybnosti o nestrannosti obou dotčených vyšetřovatelů pověřených provedením správního vyšetřování, zkreslil skutkový stav a důkazy a v rozporu s článkem 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) vycházel při posouzení pojmu „objektivní nestrannost“ z nesprávných právních kritérií.
- 41 Konkrétně podle Parlamentu pouhá okolnost, že jeden ze dvou vyšetřovatelů pověřených „disciplinární“ částí správního vyšetřování získal před svým jmenováním do této funkce vědomost o skutečnostech projednávaného případu – která byla ostatně omezená a na bázi *ad hoc*, či dokonce neúplná – nemůže sama o sobě automaticky vést k „legitimní“ pochybnosti, která by odůvodňovala, aby se Parlament obrátil na jinou osobu, která neměla žádnou předchozí vědomost o okolnostech daného případu.
- 42 Mimoto Tribunál dostatečně nezkoumal, zda obavy UZ mohly skutečně vyvolat legitimní pochybnost o nestrannosti vyšetřovatelů. Podle Parlamentu přitom v projednávaném případě nebyly tyto obavy takové povahy, aby odůvodňovaly jmenování jiných vyšetřovatelů, zejména s ohledem zaprvé na neexistenci jakéhokoli střetu zájmů mezi dotýcnými vyšetřovateli a tímto účastníkem řízení, jakož i zadruhé na skutečnost, že těmto vyšetřovatelům byly v jejich úkolech nápomocny jiné osoby. V tomto ohledu Parlament tvrdí, že před Tribunálem poukázal na mnohočetnost vyšetřovatelů, přičemž upřesnil, že dva vyšetřovatelé byli jmenováni na „disciplinární“ část. Stejně tak z písemností předložených Tribunálu dostatečně jasně vyplývá, že část vyšetřování „obtěžování“ byla svěřena několika osobám.
- 43 Tribunál tak tím, že ponechal bez povšimnutí skutečnost, že obě části dotčeného vyšetřování byly předmětem zprávy několika vyšetřovatelů, vycházel z neúplných skutečností a dopustil se zjevně nesprávného posouzení, když rozhodl, že nedostatek nestrannosti obou dotýcných vyšetřovatelů může vést k neplatnosti celého disciplinárního řízení. Podle Parlamentu totiž tato mnohočetnost vyšetřovatelů umožnila rozptýlit pochybnosti o nestrannosti jednoho z nich.
- 44 Navíc Parlament vytýká Tribunálu, že zkreslil důkazy, když v bodech 57 a 58 napadeného rozsudku uvedl, že vyšetřovatel části „obtěžování“ před svým jmenováním vyšetřovatelem, když předsedal poradnímu výboru zabývajícím se stížnostmi na obtěžování a jeho prevencí na pracovišti, usoudil, že řízení oddělení, jehož byla UZ vedoucí, by mělo být svěřeno jiné osobě. Podle Parlamentu přitom z rozhodnutí generálního ředitele GR PERS ze dne 17. února 2014, což

je písemnost, kterou ostatně tento orgán předložil Tribunálu, vyplývá, že o opatřeních přeložení rozhodl generální ředitel GR PERS jakožto OJ příslušný k rozhodnutí o žádosti o pomoc podle článku 24 služebního řádu, a nikoli předseda tohoto poradního výboru.

- 45 UZ navrhuje, aby byla argumentace Parlamentu zamítnuta jako neopodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 46 Pokud jde o údajné zkreslení skutkového stavu, z článku 256 SFEU a z čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie vyplývá, že kasační opravný prostředek je omezen na právní otázky. Ke zjištění a posouzení relevantního skutkového stavu, jakož i k hodnocení důkazů, je tedy příslušný pouze Tribunál. Posouzení tohoto skutkového stavu a důkazů, s výhradou případu jejich zkreslení, tedy nepředstavuje právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku. Takové zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž je nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 1. října 2020, CC v. Parlament, C-612/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:776, bod 51 a citovaná judikatura).
- 47 Parlament v projednávaném případě tvrdí, že Tribunál zjevně zkreslil skutkový stav tím, že konstatoval, že Parlament neposkytl dostatečné záruky k vyloučení jakékoli legitimní pochybnosti o nestrannosti vyšetřovatelů. Konkrétně Tribunál ponechal bez povšimnutí okolnost, že správní vyšetřování bylo vedeno několika vyšetřovateli.
- 48 Argument vycházející z tohoto údajného zkreslení skutkového stavu však vychází z neúplného výkladu napadeného rozsudku. Z bodů 41 až 47 napadeného rozsudku totiž jasně vyplývá, že Tribunál náležitě zohlednil skutečnost, že správní vyšetřování bylo vedeno několika vyšetřovateli, avšak tato okolnost nemá vliv na jeho zjištění o existenci legitimní pochybnosti o nestrannosti některých z těchto vyšetřovatelů.
- 49 Mimoto z písemností ve spise zjevně nevyplývá, že se Tribunál dopustil zkreslení skutkového stavu, když konstatoval, že část vyšetřování „obtěžování“ byla vedena jediným vyšetřovatelem. Takové zjištění totiž nevyklučuje, že tomuto vyšetřovateli byly v rámci vyšetřování nápomocny jiné osoby. Tato argumentace je tedy nepřípustná v rozsahu, v němž Parlament touto argumentací ve skutečnosti usiluje o to, aby Soudní dvůr znovu posoudil skutkové okolnosti, aniž prokazuje jejich zkreslení. Jak přitom vyplývá z judikatury citované v bodě 46 tohoto rozsudku, takové posouzení nepodléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.
- 50 Z toho vyplývá, že argumentace týkající se údajného zkreslení skutkového stavu musí být zčásti odmítnuta jako nepřípustná a zčásti zamítnuta jako neopodstatněná.
- 51 Pokud jde o údajné nesprávné posouzení pojmu „objektivní nestrannost“ Tribunálem, je třeba připomenout, že orgány, instituce a jiné subjekty Unie jsou povinny dodržovat základní práva zaručená unijním právem, mezi něž patří právo na řádnou správu zakotvené v článku 41 Listiny (rozsudek ze dne 27. března 2019, August Wolff a Remedia v. Komise, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 24, jakož i citovaná judikatura).
- 52 Článek 41 odst. 1 Listiny zejména uvádí, že každý má právo na to, aby orgány, instituce a jiné subjekty Unie jeho záležitosti řešily nestranně.

- 53 V tomto ohledu má nestrannost, kterou musí zachovávat orgány, instituce a jiné subjekty při plnění svých úkolů, zajistit rovné zacházení, které je základem Unie. Tento požadavek má za cíl zejména zabránit situacím případného konfliktu zájmů mezi úředníky a zaměstnanci, kteří jednají na účet orgánů, institucí a jiných subjektů. S ohledem na zásadní význam zajištění nezávislosti a integrity jak z hlediska vnitřního fungování, tak z hlediska vnějšího obrazu orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, se požadavek nestrannosti vztahuje na všechny okolnosti, které musí úředník nebo jiný zaměstnanec, který musí rozhodnout v daném případě, rozumně chápat tak, že jsou v očích třetích stran takové povahy, že by mohly ovlivnit jeho nezávislost v dané záležitosti (rozsudek ze dne 27. března 2019, August Wolff a Remedia v. Komise, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 26 a citovaná judikatura).
- 54 Mimoto, jak Tribunál konstatoval v bodě 38 napadeného rozsudku, těmto orgánům, institucím a subjektům přísluší naplňovat požadavek na nestrannost, a to obě jeho složky, a sice subjektivní nestrannost, tzn. že žádný člen dotyčného orgánu nesmí být podjatý nebo osobně zaujatý, a objektivní nestrannost, to znamená, že tento orgán musí poskytnout dostatečné záruky pro vyloučení veškerých legitimních pochybností o případné zaujatosti (rozsudek ze dne 25. února 2021, Dalli v. Komise, C-615/19 P, EU:C:2021:133, bod 112 a citovaná judikatura). V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že není nutné prokázat existenci nedostatku nestrannosti, aby bylo prokázáno, že organizace správního řízení neskýtá dostatečné záruky k vyloučení jakýchkoliv legitimních pochybností o případné zaujatosti. Postačuje, že v tomto ohledu existuje legitimní pochybnost, která nemůže být rozptýlena (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, August Wolff a Remedia v. Komise, C-680/16 P, EU:C:2019:257, bod 37).
- 55 Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že předchozí vědomost o okolnostech daného případu těmi, kteří se mají účastnit přijímání soudního nebo správního rozhodnutí, nepředstavuje sama o sobě okolnost, která by mohla vést k tomu, že toto rozhodnutí je stíženo procesní vadou ve formě nedostatku nestrannosti. Jak uvedl generální advokát v bodě 106 svého stanoviska, taková předchozí vědomost se totiž někdy ukáže jako nevyhnutelná vzhledem k profesní činnosti dříve nebo souběžně vykonávané dotyčnými osobami. Je tudíž nezbytné stanovit, zda v konkrétním případě existuje objektivní skutečnost, jako je střet zájmů úředníků a zaměstnanců jednajících na účet orgánů, institucí a jiných subjektů, která může vyvolat u třetích osob legitimní pochybnost o nestrannosti dotčeného řízení.
- 56 Zda, jak tvrdí Parlament, Tribunál nesprávně vyložil pojem „objektivní nestrannost“, když rozhodl, že okolnost, že jeden ze dvou vyšetřovatelů pověřených „disciplinární“ částí správního vyšetřování předem věděl o okolnostech daného případu, postačuje k závěru, že Parlament neposkytl dostatečné záruky k vyloučení jakékoli legitimní pochybnosti o nestrannosti tohoto vyšetřovatele, je třeba posoudit ve světle předcházejících úvah.
- 57 V této souvislosti Tribunál v bodě 51 napadeného rozsudku uvedl, že člen GR PERS se s jedním ze stěžovatelů před zahájením vyšetřování setkal a že na tomto setkání tento stěžovatel tomuto členu, který byl později jmenován vyšetřovatelem, podal informace o tom, že na něj bylo „jako odvěta“ UZ, konkrétně prostřednictvím jejího manžela, podáno oznámení u OLAF ohledně údajných nesrovnalostí.
- 58 Tribunál v bodě 52 tohoto rozsudku rozhodl, že taková okolnost může u UZ vyvolat legitimní pochybnosti o nestrannosti vyšetřovatele, který mohl být ovlivněn zvláště zlomyslným charakterem jejího údajného chování, tak jak mu bylo vyličeno.

- 59 Na rozdíl od toho, co tvrdí Parlament, Tribunál nejprve dospěl k závěru, že existují legitimní pochybnosti o nestrannosti vyšetřovatele pověřeného dotčenou „disciplinární“ částí, a to nikoli na základě pouhé předchozí vědomosti tohoto vyšetřovatele o okolnostech daného případu, nýbrž na základě okolnosti, že z důvodu takové vědomosti mohl mít tento vyšetřovatel negativní předsudek vůči chování UZ. Je přitom nutno konstatovat, že taková okolnost mohla vyvolat legitimní pochybnost o nestrannosti uvedeného vyšetřovatele v souladu s judikaturou citovanou v bodě 54 tohoto rozsudku, což ostatně Parlament nezpochybňuje.
- 60 Dále v souladu s judikaturou citovanou v tomto bodě 54 nebyl Tribunál povinen ověřit, zda byl vyšetřovatel vůči UZ skutečně zaujatý. Stačilo, aby v tomto ohledu existovala legitimní pochybnost, která nemohla být rozptýlena.
- 61 Konečně, jak uvedl generální advokát v bodě 130 svého stanoviska, vzhledem k tomu, že Parlament byl povinen poskytnout dostatečné záruky pro vyloučení jakékoli legitimní pochybnosti, Tribunál v bodě 54 napadeného rozsudku právem konstatoval, že nic nenasvědčuje tomu, že by bylo pro Parlament obtížné, aby ze svých úředníků vybral osobu, která neměla žádnou předchozí vědomost o okolnostech projednávaného případu, a u které by tudíž nebyly žádné legitimní pochybnosti o její nestrannosti ve vztahu k UZ.
- 62 S ohledem na takto uvedené skutečnosti se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 59 napadeného rozsudku rozhodl, že Parlament zejména tím, že vyšetřovatelem pověřeným „disciplinární“ částí správního vyšetřování jmenoval člena GŘ PERS, který se již setkal s jedním ze stěžovatelů, nesplnil povinnost objektivní nestrannosti.
- 63 Pokud jde o argumentaci Parlamentu, podle které konstatování podjatosti Tribunálem vůči vyšetřovateli pověřenému částí správního vyšetřování „obtěžování“ spočívá na zkreslení důkazů, je třeba konstatovat, že tato argumentace vychází z nesprávného výkladu napadeného rozsudku. V bodě 57 tohoto rozsudku totiž Tribunál konstatoval, že vyšetřovatel pověřený částí správního vyšetřování „obtěžování“ před tím, než byl jmenován vyšetřovatelem, předsedal poradnímu výboru, který usoudil, že řízení oddělení UZ musí být svěřeno jiné osobě. Na rozdíl od toho, co tvrdí Parlament, Tribunál nikterak nekonstatoval, že by dotčený vyšetřovatel přijal předběžná opatření spočívající v přeložení UZ z místa vedoucí oddělení na jiné pracovní místo. Tribunál naopak v bodě 3 napadeného rozsudku uvedl, že skutečnost, že byla přijata předběžná opatření, stěžovatelům oznámil generální ředitel GŘ PERS, a v bodě 57 tohoto rozsudku uvedl, že v návaznosti na žádost stěžovatelů o pomoc doporučil tento poradní výbor jako celek, a nikoli pouze jeho předseda, aby řízení oddělení, jehož byla UZ vedoucí, bylo svěřeno jiné osobě. V tomto ohledu ze spisu předloženého Soudnímu dvoru vyplývá, že doporučení této povahy je jedním z doporučení, které může uvedený poradní výbor, včetně jeho předsedy, formulovat, pokud jde o volbu dočasných opatření, která mají být přijata na základě článku 24 služebního řádu.
- 64 Z výše uvedeného vyplývá, že údajné zkreslení skutkového stavu a důkazů není prokázáno.
- 65 První až třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být proto zčásti odmítnuty jako nepřípustné a zčásti zamítnuty jako neopodstatněné.

Ke čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

– Argumentace účastníků řízení

- 66 Ve čtvrté části prvního důvodu kasačního opravného prostředku Parlament tvrdí, že i za předpokladu, že by mohly být zjištěny procesní vady, měl Tribunál zohlednit všechny okolnosti projednávaného případu, včetně velkého počtu stěžovatelů, závažnosti porušení povinností ze strany UZ a skutečnosti, že UZ požívala mnohých záruk, jako je přítomnost jejího advokáta ve všech fázích řízení. Napadený rozsudek je tak tím, že v bodě 64 napadeného rozsudku činí závěr, že pečlivě a nestranně vedené vyšetřování mohlo vést k jinému původnímu posouzení skutečností a mít odlišné důsledky, stížen nedostatkem odůvodnění.
- 67 Napadený rozsudek je mimoto rovněž stížen vadou spočívající v rozporném odůvodnění, neboť Tribunál na jedné straně dospěl k závěru, že bylo možné provést jiné posouzení skutečností, a tudíž že se mohlo dospět k jinému výsledku, než ke kterému dospěl OOO, a na druhé straně v bodech 106 až 109 tohoto rozsudku konstatoval, že porušení povinností vytýkané UZ se jeví jako dostatečně závažné a opodstatněné k tomu, aby vedlo k zamítnutí její žádosti o pomoc a k odůvodnění toho, aby jí byla uložena náhrada nákladů řízení.
- 68 Podle UZ musí být argumentace Parlamentu zamítnuta jako neopodstatněná.

– Závěry Soudního dvora

- 69 Zaprvé, pokud jde o argumentaci Parlamentu, podle níž je napadený rozsudek stížen nedostatkem odůvodnění v rozsahu, v němž Tribunál nezohlednil skutkové okolnosti věci, včetně závažnosti porušení povinností přičitatelného UZ a počtu stěžovatelů, jakož i záruk, kterých UZ požívala v průběhu disciplinárního řízení, jako je přítomnost jejího advokáta ve všech fázích tohoto řízení, je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU představuje podstatnou formální náležitost, kterou je třeba odlišit od otázky opodstatněnosti odůvodnění, která spadá do legality sporného aktu z meritorního hlediska. Odůvodnění rozhodnutí je totiž formálním vyjádřením důvodů, na kterých toto rozhodnutí spočívá. Jestliže jsou tyto důvody stíženy vadami, je jimi stížena materiální legalita rozhodnutí, avšak nikoli jeho odůvodnění, které může být dostačující, i když obsahuje vadné důvody. Z toho vyplývá, že výtky a argumenty směřující ke zpochybnění opodstatněnosti aktu jsou v rámci důvodu vycházejícího z neexistence nebo nedostatečnosti odůvodnění irelevantní (rozsudek ze dne 22. října 2020, EKETA v. Komise, C-274/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:853, bod 79 a citovaná judikatura, jakož i usnesení ze dne 14. ledna 2021, Manea v. CdT, C-892/19 P, nezveřejněné, EU:C:2021:30, bod 91).
- 70 Je tedy třeba určit, zda je napadený rozsudek stížen nedostatkem odůvodnění, a poté zkoumat údajné nesprávné právní posouzení, kterého se měl dopustit Tribunál tím, že nezohlednil všechny relevantní skutkové okolnosti.
- 71 V projednávané věci Tribunál v bodech 60 a 61 napadeného rozsudku nejprve připomněl svou ustálenou judikaturu, podle které je k tomu, aby procesní vada mohla odůvodnit zrušení aktu, zaprvé třeba, aby v případě, že by k této vadě nedošlo, mohlo řízení vést k jinému výsledku, a zadruhé je v rámci takového zkoumání třeba zohlednit všechny okolnosti dané věci, a zejména povahu výtek a rozsah procesních vad, ke kterým došlo, ve vztahu k zárukám, z nichž zaměstnanec mohl mít prospěch.

- 72 Dále Tribunál v bodech 62 a 63 tohoto rozsudku poukázal na to, že nestranné správní vyšetřování, které představuje první fázi disciplinárního řízení, je podmínkou k tomu, aby OOJ mohl uplatnit svou posuzovací pravomoc ohledně navazujících opatření, která je třeba přijmout, a že tato navazující opatření mohou v konečném důsledku vést k uložení disciplinární sankce. V tomto ohledu Tribunál upřesnil, že OOJ posuzuje na základě tohoto vyšetřování a vyslechnutí dotyčného zaměstnance, zaprvé zda je třeba zahájit samotné disciplinární řízení, zadruhé zda toto disciplinární řízení musí být případně vedeno před disciplinární komisí, či nikoli a zatřetí skutečnosti, které jsou uvedené komisi předloženy, je-li zahájeno řízení před touto komisí.
- 73 Konečně Tribunál v bodě 64 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že jelikož pravomoc OOJ není pravomocí vázanou, nelze vyloučit, že kdyby bylo správní vyšetřování vedeno pečlivě a nestranně, mohlo by uvedené vyšetřování vést k jinému původnímu posouzení skutečností, a mít tak odlišné důsledky.
- 74 Z výše uvedeného vyplývá, že Tribunál v bodech 62 a 63 napadeného rozsudku právně dostačujícím způsobem odůvodnil svůj závěr uvedený v bodě 64 tohoto rozsudku. Argumentace vycházející z nedostatku odůvodnění tudíž musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 75 Zadruhé, pokud jde o argumentaci Parlamentu, podle které měl Tribunál při posouzení důsledků vad, kterými trpí disciplinární řízení, zohlednit takové skutkové okolnosti, jako je závažnost porušení povinností přičitatelného UZ, počet stěžovatelů a skutečnost, že advokát UZ byl přítomen v každé fázi uvedeného řízení, je třeba uvést, že tato argumentace je nepřijatelná v rozsahu, v němž Parlament touto argumentací ve skutečnosti usiluje o to, aby Soudní dvůr znovu posoudil skutkové okolnosti, avšak netvrdí, že je Tribunál zkreslil. Jak přitom vyplývá z judikatury citované v bodě 46 tohoto rozsudku, takové posouzení nepodléhá přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.
- 76 Zatřetí, pokud jde o argumentaci Parlamentu, podle které závěr Tribunálu uvedený v bodě 64 napadeného rozsudku je v rozporu s jeho závěry uvedenými v bodech 106 až 109 uvedeného rozsudku, stačí uvést, že tyto posledně uvedené body se týkají zkoumání jiného řízení, než je disciplinární řízení, a sice žádosti o pomoc podané UZ na základě článku 24 služebního řádu, takže nelze shledat žádný rozpor.
- 77 Z výše uvedených skutečností vyplývá, že čtvrtá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být zčásti odmítnuta jako nepřijatelná a zčásti zamítnuta jako neopodstatněná.
- 78 V důsledku toho musí být první důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu zčásti odmítnut jako nepřijatelný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.

K druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 79 Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku směřují proti odůvodnění napadeného rozsudku, ve kterém Tribunál částečně vyhověl druhému žalobnímu důvodu uplatněnému UZ, který se týkal vadného postupu disciplinární komise a nevyslechnutí příslušným orgánem na jeho konci.

- 80 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora musí být v rámci řízení o kasačním opravném prostředku výtky namířené proti odůvodnění rozsudku Tribunálu podanému jen pro úplnost zamítnuty jako irelevantní, poněvadž nemohou vést ke zrušení tohoto rozsudku (rozsudek ze dne 12. listopadu 2020, Gollnisch v. Parlament, C-676/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:916, bod 55 a citovaná judikatura).
- 81 Odůvodnění napadeného rozsudku kritizované v rámci druhého a třetího důvodu kasačního opravného prostředku je přitom podáno jen pro úplnost. Tribunál totiž poté, co vyhověl prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z vad správního vyšetřování, a shledal tak, že je třeba vyhovět návrhovému žádáním UZ znějícím na zrušení rozhodnutí o zařazení do nižší platové třídy a o vynulování bodů za zásluhy, považoval z důvodů souvisejících s řádným výkonem spravedlnosti za užitečné, jak vyplývá z bodu 66 napadeného rozsudku, zkoumat druhý žalobní důvod uplatněný UZ.
- 82 Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku tudíž musí být zamítnuty jako irelevantní.
- 83 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že hlavní kasační opravný prostředek musí být zamítnut.

K vedlejšímu kasačnímu opravnému prostředku

- 84 Na podporu vedlejšího kasačního opravného prostředku předkládá UZ dva důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 41 odst. 2 Listiny a druhý z porušení článku 48 Listiny.

K prvnímu důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 85 V rámci prvního důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku UZ vytýká Tribunálu, že porušil čl. 41 odst. 2 Listiny. Podle jejího názoru měla být UZ v souladu s tímto ustanovením vyslechnuta Parlamentem před tím, než Parlament zamítl její žádost o pomoc podanou na základě článku 24 služebního řádu.
- 86 Podle Parlamentu musí být argumentace UZ zamítnuta jako neopodstatněná.

Závěry Soudního dvora

- 87 UZ tvrdí, že měla být vyslechnuta Parlamentem v souladu s čl. 41 odst. 2 Listiny před tím, než Parlament rozhodl o zamítnutí její žádosti o pomoc.
- 88 V této souvislosti je třeba připomenout, že čl. 41 odst. 2 Listiny stanoví, že právo na řádnou správu zahrnuje zejména právo každého být vyslechnut před přijetím jemu určeného individuálního opatření, které by se jej mohlo nepříznivě dotknout.

- 89 Právo být vyslechnut zaručuje každému možnost užitečným a účinným způsobem vyjádřit své stanovisko v průběhu správního řízení před přijetím každého rozhodnutí, které by se mohlo nepříznivě dotknout jeho zájmů (rozsudky ze dne 4. června 2020, *ESVČ v. De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, bod 68, jakož i ze dne 25. června 2020, *HF v. Parlament*, C-570/18 P, EU:C:2020:490, bod 58, a citovaná judikatura).
- 90 Mimoto z ustálené judikatury vyplývá, že právo být vyslechnut sleduje dvojí cíl. Jednak slouží vyšetřování věci a co nejpřesnějšímu a nejsprávnějšímu zjištění skutkových okolností a jednak umožňuje zajistit účinnou ochranu dotčené osoby. Účelem práva být vyslechnut je především zaručit, že každé rozhodnutí nepříznivě zasahující do právního postavení bude přijato s plnou znalostí okolností věci, a má zejména za cíl umožnit příslušnému orgánu napravit pochybení nebo dotčené osobě uplatnit takové skutečnosti týkající se její osobní situace, jež mohou ovlivnit, zda rozhodnutí bude, či nebude přijato, anebo to, zda bude mít určitý obsah (rozsudek ze dne 4. června 2020, *ESVČ v. De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, bod 69 a citovaná judikatura).
- 91 Kromě toho Soudní dvůr již upřesnil, že osoba, která podala na základě článku 24 služebního řádu žádost o pomoc z důvodu, že jí je vyhrožováno, se může dovolávat práva být vyslechnuta stran skutečností, které se jí týkají, a to z titulu zásady řádné správy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. června 2020, *ESVČ v. De Loecker*, C-187/19 P, EU:C:2020:444, bod 66 a citovaná judikatura).
- 92 V projednávané věci rozhodnutí, kterým generální ředitel GR PERS zamítl žádost o pomoc podanou UZ na základě článku 24 služebního řádu, představuje jí určené individuální opatření, které se jí nepříznivě dotýká ve smyslu čl. 41 odst. 2 Listiny.
- 93 Tribunál přitom zamítl návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc podané UZ na základě judikatury citované v bodě 107 napadeného rozsudku, podle které administrativa nemůže být povinna poskytnout pomoc úředníkovi, který je na základě konkrétních a relevantních skutečností podezřelý ze závažného porušování pracovních povinností a může s ním být z tohoto důvodu vedeno disciplinární řízení, i když k takovému porušení povinností došlo v souvislosti s nedovoleným jednáním třetích osob, jakož i na základě skutečností uvedených v bodech 108 a 109 tohoto rozsudku.
- 94 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z čl. 177 odst. 1 písm. c) a čl. 178 odst. 3 jednacího řádu Soudního dvora vyplývá, že vedlejší kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku nebo usnesení, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen (obdobně viz rozsudek ze dne 6. května 2021, *Gollnisch v. Parlament*, C-122/20 P, nezveřejněný, EU:C:2021:370, bod 45 a citovaná judikatura).
- 95 V projednávané věci přitom UZ neuvádí, v čem porušení čl. 41 odst. 2 Listiny způsobilo neplatnost odůvodnění Tribunálu obsaženého v bodech 106 až 109 napadeného rozsudku, kterým Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí o zamítnutí žádosti o pomoc, kterou podala.
- 96 Konkrétně UZ dostatečnými právními argumenty neupřesňuje důvody, proč by se judikatura uvedená v bodě 107 napadeného rozsudku nemohla použít na projednávaný případ. Stejně tak se UZ nedovolává žádného zkreslení skutkových okolností uvedených v bodech 108 a 109 tohoto rozsudku.
- 97 Z toho vyplývá, že vedlejší kasační opravný prostředek podaný UZ nesplňuje požadavky připomenuté v bodě 94 tohoto rozsudku.

- 98 Je tudíž namístě zamítnout první důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku jako irelevantní.

K druhému důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku

Argumentace účastníků řízení

- 99 V rámci druhého důvodu vedlejšího kasačního opravného prostředku UZ tvrdí, že Tribunál tím, že zamítl návrhová žádání směřující ke zrušení rozhodnutí generálního ředitele GŘ PERS, kterým byla zamítnuta její žádost o pomoc, nezohlednil Listinu, zejména její článek 48. Parlament totiž presumoval její vinu, a tudíž porušil zásadu presumpce nevinu zakotvenou v tomto článku.
- 100 Podle Parlamentu musí být argumentace UZ odmítnuta jako nepřípustná a v každém případě zamítnuta jako neopodstatněná.

Závěry Soudního dvora

- 101 Je třeba připomenout, že v souladu s ustálenou judikaturou z článku 256 SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 178 odst. 3 jednacího řádu vyplývá, že kasační opravný prostředek musí přesným způsobem uvádět kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, kterými je tento návrh konkrétně podpořen (obdobně viz rozsudek ze dne 25. června 2020, *Schneider v. EUIPO*, C-116/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:501, bod 71 a citovaná judikatura).
- 102 Tím, že se UZ omezuje na obecné tvrzení, a právně dostačujícím způsobem neuvádí, v čem Tribunál podle jejího názoru porušil článek 48 Listiny, nesplňuje argumentace UZ požadavky uvedené v předchozím bodě.
- 103 Druhý důvod vedlejšího kasačního opravného prostředku tedy musí být odmítnut jako nepřípustný.
- 104 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba vedlejší kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 105 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Článek 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 106 Vzhledem k tomu, že UZ požadovala náhradu nákladů řízení a Parlament neměl v hlavním kasačním opravném prostředku úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.

107 Vzhledem k tomu, že Parlament požadoval náhradu nákladů řízení a UZ neměla ve vedlejších kasačním opravném prostředku úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení o vedlejších kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (druhý senát) rozhodl takto:

- 1) Hlavní kasační opravný prostředek a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.**
- 2) Evropskému parlamentu se ukládá náhrada nákladů řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.**
- 3) UZ se ukládá náhrada nákladů řízení o vedlejších kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.